

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XV
№ 123 (1915).

ЧЕТВЕР, 10 жовтня 1974 року

Ціна 2 коп.

УКАЗ

**ПРЕЗИДІЙ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР
ПРО НАГОРОДЖЕННЯ
КНІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ
КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
ОРДЕНОМ ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА**

За мужність і героїзм, виявлені комсомольцями і молоддю міста Києва в роки Великої Вітчизняної війни, активну участь у господарському і культурному будівництві, плідотворну роботу по вихованню підростаючого покоління і в зв'язку з 30-річчям визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників нагородити **Київську міську комсомольську організацію** орденом Червоного Прапора.

Голова Президії Верховної Ради СРСР
М. ПІДГОРНИЙ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль.
8 жовтня 1974 р.

УКАЗ

**ПРЕЗИДІЙ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР
ПРО НАГОРОДЖЕННЯ
КЕРЧЕНСЬКОЇ МІСЬКОЇ
КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
КРИМСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ОРДЕНОМ ВІТЧИЗНЯНОЇ
ВІЙНИ І СТУПЕНЯ**

За мужність і героїзм, виявлені комсомольцями і молоддю міста Керчі в роки Великої Вітчизняної війни, активну участь у господарському і культурному будівництві, плідотворну роботу по вихованню підростаючого покоління і в зв'язку з 30-річчям визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників нагородити **Керченську міську комсомольську організацію** Кримської області орденом Вітчизняної війни І ступеня.

Голова Президії Верховної Ради СРСР
М. ПІДГОРНИЙ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль.
8 жовтня 1974 р.

Київ. Міський комітет Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України

Дорогі товариші!

Центральний Комітет Комуністичної партії України щиро поздоровляє комсомольців, усіх юнаків і дівчат міста-героя Києва із знаменною подією в житті міської комсомольської організації — нагородження її орденом Червоного Прапора.

Батьківщина високо оцінила мужність і героїзм, виявлені комсомольцями і молоддю в роки Великої Вітчизняної війни, їх успіхи в господарському і культурному будівництві, плідотворну діяльність Київської міської комсомольської організації по вихованню підростаючого покоління на героїчних революційних, бойових і трудових традиціях Комуністичної партії і Радянського народу.

Бажаємо вам, дорогі товариші, нових успіхів у вихованні активних борців за здійснення ленінських заповітів, за втілення в життя історичних рішень XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

ЦК КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ.

Керч. Міський комітет Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України

Дорогі товариші!

Центральний Комітет Комуністичної партії України щиро поздоровляє комсомольців, всю молодь міста-героя Керчі з великою подією в житті міської комсомольської організації — нагородження її орденом Вітчизняної війни І ступеня.

Нагорода Батьківщини є високою оцінкою мужності і героїзму, виявлених комсомольцями і молоддю в роки Великої Вітчизняної війни, їх активної участі у господарському і культурному будівництві, великої роботи, яку проводять Керченська міська комсомольська організація по вихованню юнаків і дівчат на героїчних революційних, бойових і трудових традиціях Комуністичної партії і Радянського народу.

Бажаємо вам, дорогі товариші, дальших успіхів у комуністичному вихованні підростаючого покоління, мобілізації юнаків і дівчат на виконання історичних рішень XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

ЦК КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ.

ЗБОРИ АКТИВУ ІДЕОЛОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

У Києві, в Центральному Комітеті Компартії України відбулися збори активу ідеологічних працівників партійної організації республіки. Їх учасники поглиблюючи і всебічно обговорили заходи по дальшому поліпшенню роботи партійних організацій республіки з кадрами ідеологічних працівників у світлі постанови ЦК КПРС «Про роботу по добору і вихованню ідеологічних кадрів у партійній організації Білорусії».

У доповіді кандидата в члени Політбюро, секретаря ЦК Компартії України **В. Ю. Маланчука** і виступах відзначалося, що комуністи, всі трудящі республіки з величезним інтересом і пафком схваленим зустріли прийняту Центральним Комітетом нашої партії постанову «Про роботу по добору і вихованню ідеологічних кадрів у партійній організації Білорусії». На зборах підкреслювалося, що ця постанова, яка є документом загальнопартійного значення і яка охоплює ді-

яльність усіх категорій працівників ідеологічного фронту, відіграє велику роль у дальшому посиленні дієвості і ефективності ідейно-політичної роботи партійних організацій у світлі вимог XXIV з'їзду партії, наступних постанов ЦК КПРС, рішень травневого і вересневого (1974 р.) Пленумів ЦК Компартії України.

Положення цього партійного документа конкретизовані в практичних заходах, розроблених відділами Центрального Комітету і в основному схвалених Політбюро ЦК Компартії України. Керуючись постановою, спираючись на набутий досвід, кожний партійний комітет покликаний здійснити конкретні заходи по дальшому поліпшенню добору, розстановки і виховання ідеологічних кадрів.

На зборах підкреслювалося, що посилення ідеологічної боротьби в сучасних умовах вимагає від усіх ідеологічних кадрів з класових позицій оцінювати явища суспільного життя, виховувати наших людей в душі високих комуністичних ідеалів, Радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, активно пропагувати Радянський спосіб життя, послідовно, наступально і переконливо викривати буржуазну і ревізіоністську ідеологію, український буржуазний націоналізм і сіонізм.

На зборах активу з промовою виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш **В. В. Щербинський**.

Збори активу прийняли відповідну постанову.

(РАТАУ).

Регілія Панкратьєва — апаратниця продуктового цеху Долинського цукрозаводу. Зміна Миколи Нечипоренка, в якій працює досвідчена робітниця, по черробі сировини і обробці кукури щодо перевиконус виробничі завдання. Дівчина навчається заочно на 3 курсі Смілянського технікуму харчової промисловості.

На фото: апаратниця П. ПАНКРАТЬЄВА.

Фото В. КОВПАКА.

«ЗЕЛЕНІ ЖНИВА». ТУРБОТА ДНЯ.

У розпалі «зелених жнив». Підтримавши ініціативу членів комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району — закінчити збирання усіх сільськогосподарських культур до 5 листопада, комсомольці і молодь господарств Кіровоградщини, використовуючи досвід передовиків, наполегливо беруться за виконання соціалістичних зобов'язань. Наш кореспондент звернувся до працівників Ульяновського, Устинівського та Добровеличківського районів колгоспів з проханням розповісти про те, як молодь трудиться на збиранні зернової кукурудзи, соняшнику, цукрових буряків, як закладає основи під урожай наступного року.

Володимир ЯРЕМЧУК, завідувачий відділом комсомольських організацій Ульяновського району колгоспів:

— Звернення новоукраїнців обговорювали в ланках, групах, бригадах під час звітно-виборної кампанії. Молоді механізатори району, приступаючи до збирання цукрових буряків, соняшнику, кукурудзи взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і ними успішно виконують їх. Наприклад, члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Родина», де бригадиром Анатолій Харкавий, а групкомсоргом Валерій Желудков, вирішили цукрові буряки з 625-гектарної площі зібрати за 38 робочих днів, зернову кукурудзу на площі 287 гектарів — за 15, а 12 — соняшник на площі

Члени комсомольсько-молодіжної групи колгоспу імені Щорса

ДРУЖНОЮ ЛАНКОЮ

● За прикладом новоукраїнців

вже закінчили збирати соняшник, випереджають графік, за яким цукрові буряки з площі 1015 гектарів зобов'язалися зібрати за 45 робочих днів, а зернову кукурудзу з 975-гектарного клину — за 30.

На збиранні цукрових буряків змагання серед комсомольсько-молодіжних екіпажів очолює колектив з колгоспу імені Карла Маркса — член ВЛКСМ тракто-

муніст комбайнер Іван Химчак. Змінні норми хлопці виконують на 130—135 процентів. Добре збирають врожай комсомольсько-молодіжні ланки, очолювані Дмитром Саваренюком та Володимиром Скалієм із колгоспу імені Шевченка, Валерієм Желудковим з колгоспу «Родина».

Володимир КУЛЬЧИЦЬКИЙ — завідувачий відділом комсомольських організацій Устинівського району колгоспів:

— Ініціативу новоукраїнців підтримали в усіх комсомольсько-молодіжних тракторних бригадах району. Нині 23 комсомольсько-молодіжні екіпажі збирають цукрові буряки, 51 — соняшник та зернову кукурудзу. Високі темпи запропонували комсомольсько-молодіжні тракторні бригади з колгоспу імені Суворова, де бригадирами Анатолій Кирпич та Іван Лісовий, і з колгоспу імені Кірова

В районі створено 10 комсомольсько-молодіжних колективів, зайнятих на оранці зябу.

Іван ТКАЧЕНКО — завідувачий відділом комсомольських організацій Добровеличківського району колгоспів:

Навесні у колгоспі імені Шевченка комсомольсько-молодіжну ланку по вирощуванню цукрових буряків, до якої увійшли юнаки та дівчата із сфери обслуговування, очолила Ольга Тірої. Нині, коли йде збирання цукристих, більшість членів ланки трудяться в полі.

З таким же ентузіазмом включилися у соціалістичне змагання за дострокове виконання соціалістичних зобов'язань усі комсомольсько-молодіжні екіпажі, ланки. На збиранні зернової кукурудзи їх 22. Сьогодні попереду екіпажі Анатолія Дишлевого з колгоспу імені XXII з'їзду КПРС, Петра Вансовича з колгоспу імені Ульянова, Івана Томаша з колгоспу «Правда».

У всіх комсомольсько-молодіжних колективах борються за дострокове завершення сільськогосподарського року. Як і новоукраїнці, рапортуватимемо про це напередодні Жовтневих свят.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ВНЕСОК

Механізатори нашого району включилися у боротьбу за дострокове завершення «других жнив». Відтепер усі турбує одне — щоб кожен трудовий день став ударним. Першість по збиранню кукурудзи серед молоді району веде комбайнер колгоспу імені 40-річчя Жовтня, комсомолец Василь Безверхий. Його виробничий внесок на сьогодні — 2164 центнери качаністої з 46 гектарів.

П. КУЛИК, завідувачий відділом комсомольських організацій Бобринського району колгоспів:

СЛОВО ПРО ЗМІНУ РОБІТНИЧУ

ПЕРШИЙ СЕМІНАР НАСТАВНИКІВ МОЛОДІ ЛЕНІНСЬКОГО РАЙОНУ МІСТА КІРОВОГРАДА

Розмову про творчий обмін думками людей, що зобов'язані за поширення наставницького руху на підприємствах нашого обласного центру, певно ж, треба почати від спільної постанови виконкому Ленінської районної Ради депутатів трудящих та бюро Ленінського райкому ЛКСМ України, де було затверджено «Положення про наставництво на підприємствах Ленінського району міста Кіровограда». Надаючи великого значення цьому документу, контролювали його розробку і схвалили до утвердження остаточний варіант «Положення», яке й стало тепер цінним посібником для наставників молоді, у Ленінському райкомі Компартії України міста Кіровограда.

Тут привертас увагу дійова вимога: «Зобов'язати керівництво підприємства, комітети профспілок, комітети комсомолу, первинні комсомольські організації широко обговорити існуюче «Положення», провести організаційну роботу по розвитку наставництва як однієї з основних форм виховання робітничої молоді».

Володимир Демченко, перший секретар Ленінського райкому ЛКСМ України міста Кіровограда, поділився найближчими планами діяльності районної комсомольської організації щодо поширення

наставницького руху. На підприємствах, де закінчують звітно-виборну кампанію в комсомолі, вже готуються до зборів, що пройнуть під девізом «Наставництво — основна форма виховання робітничої молоді». В найтіснішому зв'язку з досвідченими майстрами праці комсомольський актив поведе боротьбу за те, щоб жоден новачок, жоден молодий виробничник не лишився поза увагою старших кадрів робітників. Спільно з комітетами профспілок комітети комсомолу подадуть необхідну допомогу ветеранам праці на підприємствах. Найближчим часом буде створена районна рада наставників.

Семінар вихователів робітничої молоді промислових підприємств і організацій Ленінського району міста Кіровограда вступним словом відкрив перший секретар райкому партії С. С. Ліновиченко. Рух наставництва, наголосив він, сприяє зростанню надійної зміни. На заводах «Червона зірка» і тракторних гідроагрегатів, швейній і азуттєвій фабриках старші представники колективів передають юнакам і дівчатам кращі трудові традиції. Навчання професійному вмінню — шефство — повсюди переростає у більш повну систему виховання молодого покоління, турботу про кожного як про

майбутнього громадянина нашої країни.

Процес формування молодого людини, вміння старшими правильно використовувати різноманітні методи виховання висвітлив перед присутніми у доповіді «Педагогічні аспекти діяльності наставника-вихователя» завідувач кафедри педагогіки Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна доцент В. Л. Омеляненко.

Учасники семінару познайомилися з досвідом роботи відомого наставника, бригадира з Ленінградського об'єднання «Електросила» Героя Соціалістичної Праці С. С. Вітченка. Його думки і побажання кіровоградським наставникам передав працівник обласної молодіжної газети А. Нечитайло, який нещодавно повернувся з міста на Неві, де побував у бригаді С. С. Вітченка, у Палаці Праці Ленінградської облпрофради.

Власним досвідом наставницької роботи поділилися кращі вихователі району — начальник ремонтно-механічного цеху заводу «Червона зірка» Л. Ф. Снігур, майстер Кіровоградської швейної фабрики А. І. Петрова, робітник червонозорівцевецької механоскладального цеху № 3 В. А. Татаров. Бути пристрасними, одержимими у виховній діяльності, бути порадниками молодій зміні, добиватись повного охоплення новачків увагою і піклуванням наставників — то провідні думки в рекомендаціях, затверджених на семінарі, які віднині стали керівництвом до дії всім учасникам. На закінчення присутні переглянули документальний фільм про С. С. Вітченка та його вихованців «18 моїх хлоп'ят».

НА ДОСВІДІ МАЙСТРІВ

Конкурс на кращого робітника за професією на підприємствах Кіровоградщини у системі «Сільгосптехніка» стали традиційними. Спочатку вони проводяться у відділках, потім найкращі майстри демонструють свою майстерність на районних, обласних змаганнях. Нинішнього року в таких змаганнях брали участь понад 9 тисяч чоловік.

Переможцями конкурсу, як правило, стають досвідчені, грамотні спеціалісти, — розповідає член журі С. Кругайківа, — люди, які беруть активну участь у громадському житті. А вже при підсумку підсудків судді враховують не лише майстерність, а й теоретичну підготовку, економічний ефект від впровадження у виробництво кожним учасником раціоналізацій. Для молоді такі конкурси — хороша школа підвищення майстерності.

Нині, напередодні святкування 30-річчя звільнення України від німецько-фашистських загарбників, обласні змагання на кращого за професією відбулися у Бобриніші і Новоукраїні, Долиніці і Новомиргороді, Олександрівці і Знамяці, Кіровограді. Переможцями стали: серед слюсарів — Д. Меркунов (Новоукраїнка), серед зварювальників — В. Чабан (Знамянка), трактористів-машиністів широкого профілю — Н. Білий (Кіровоград), майстрів-паладників — В. Ярба (Знамянка), водіїв — А. Галушко (Бобринець).

Серед молодих виробничників перемогли слюсар В. Воропа (Мала Виска), зварювальник Ю. Меха (Олександрія), водій В. Рябоволник (Гайворон), тракторист О. Шаховський (Олександрівка). Молоді виробничники коваль М. Кадироб з Компаніївки, токар В. Прохоров з Новомиргорода та машиніст вантажно-розвантажувальної машини Н. Бутенко з Долинської стали переможцями як серед дорослих, так і серед молодих, а серед бригад слюсарів-монтажників найкращі результати показав колектив Ульянівського районного відділення «Сільгосптехніка», де бригадиром Д. Падскань.

Міста-герої України СЕВАСТОПОЛЬ. БІЛЯ ПАМ'ЯТНИКА НА ЧЕШТЬ ВОІНІВ 77-У ЧЕРВОНОПРАПОРНОГО ОРДЕНА СУВОРОВА СТРІЛЕЦЬКОЇ ДІВІЗІЇ ІМЕНІ ОРДЖОНІКІДЗЕ, ЯКА ВІДНАЧИЛАСЬ МАСОВИМ ГЕРОЇЗМОМ ПІД ЧАС ВИЗВОЛЕННЯ МІСТА. Фото П. ЕДОРОВИЛА, Ю. ІЛЕНКА. (Фотохроніка РАТАУ).

ДО 30-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

З фронтового блокнота

«СТОН ВО МГЛЕ» — так називався парис, написаний мною в співавторстві з письменником С. М. Жураховичем і опублікований в жовтні 1943 року в газеті «Известия».

Командування одного з українських партизанських з'єднань ознайомило нас, тодішніх кореспондентів фронтової газети «За Радянську Україну», з листами, котрі писали своїм батькам на Україну юнаки і дівчата, сільсько-вивезені на каторжні роботи до Німеччини. До партизанів ці листи потрапили після їх сміливого нападу на німецький поштовий вагон.

У парисі ми зісталися на декілька листів, а у вітальному фронтовому блокноті, якого нині переглядаю, знайшов нотатки про свою зустріч з учителькою Зінаїдою Хромовою, котрій пощастало втекти з фашистської неволі. Ось що вона розповіла мені.

— За сімдесят кілометрів від міста Кельна був розташований величезний розподільчий табір. Сюди з навколишніх міст і сіл приїжджали німецькі фермери, господарі магазинів і ресторанів, фабриканти і заводчики. Вони відбирали невільників, які під конвоєм прибули з тимчасово окупованої України.

Близько 5000 дівчат (і я в тому числі) вишикувалися в декілька рядів перед цими покупцями «живого товару». З яким цинізмом вони перед являли свої ордери, як розглядали нас в лорнет старі німкені, котрих давно вже залишив розум...

Тяцями пальцями в груди то одній, то іншій дівчині, показуючи озброєним наглядчачам:

— Оцю для мене записиць... Ні, це навіть не так, як говорять в магазині, купуючи оселедці — загоріть!

Ми тихо плакали. Гіркі, як полин сльози, пекли обличчя. Можете мені повірити, що куля в самісіньке серце в порівнянні з цією картиною, здавалася далекою, нездійсненою мрією.

Зрештою, закінчилися «оглядини». Начальник табору ламаючою російською мовою повідомив, що нам тепер видадуть по сто грамів хліба і по двадцять грамів ковбаси, додавши:

— Можете скаржитися, що ковбаса навіть не пахне м'ясом, не повірю. Перед одержанням призначення не гріх повеселитися. Спійвайте і тацюйте!

Наглядчач — рудуватий товстий німець — вистовкнув з мого ряду дівчину. Вона істерично, хрипло щось заспівала. Ми всі, як один, відвернулися. Ніхто з 5 тисяч дівчат не дивився на цю мавпу, котрій, певно, помазали губи салом...

Через якусь мить інша дівчина в чорній сукні, здається, Шурую звали, з Донбасу вона, виступила вперед і владно сказала:

— Ми ніколи тобі цього не простимо. Ніколи!

Конвоїри схопили її і жорстоко, на очах у всіх, побили, кинули до темного лоху. Більше ми ніде не зустрічали цю горду дочку Донбасу.

Мене відправили на фабрику електрообладнання в місто Дюссельдорф. Робота була важкою, виснажливою і тривала щодня з шостої години ранку, до самої години вечора. Звісно, я не чекала на людське ставлення до мене з боку фабриканта та його поплічників, але те, з чим тут зустрілася, перевершило найгірші сподівання. Не стану називати всі звірства та знущання... Фашист у тилу такий же, як і на фронті.

У перший день на фабриці я зустрілася з кількома землячками, котрі вже з місяць тут наймитували. Одна за одну, облявляючись сльозами, з гіркою почала докоряти:

— Чому ти не кинулася під колеса поїзда? Навіщо приїхала?

— Три місяці, немов тридцять років, тривало моє поневолення. Часто приходили на пам'ять повні невимовної туги Шевченкові рядки:

Страшно власті у кайдани,
Умирати в неволі.

Вони кликали до помсти. Остання спроба вирватися з фабрики, а згодом і з країни-каторги, вдалася. Як бачите, я на радянській землі...

Моя розмова з Зінаїдою Хромовою відбулася 7 вересня 1943 року в лікарні шахтарського міста Красний Луч Ворошиловградської області.

Поруч із цим записом у моему блокноті збереглися читати з листів на Батьківщину і коментарі до них. Як сказала мені вчителька з Красного Луча, невільникам лише раз на місяць дозволяли написати листівку додому.

Боячись, що листи не дійдуть до місця призначення, коли напишеш правду, дівчата вдавалися до дрібних хитроцій, натягів, аби рідні могли здогадатися про справжнє їх життя на чужині.

«Рідненька матусю моя! — писала Валентина Козьміна до своєї матері, — ти запитуєш, як мені живеться. Не хвилюйся, дорога, допомогти ти мені не можеш, а на харчування образу нема чого приховувати, бо годують мене тришечки гірше, ніж ти Зою і Машу».

Ценаору невтямки було, хто такі ці Зоя та Маша. А мати з цього листа могла б дізнатися гірку правду про те, що її Валентину годують «стрішечки гірше», ніж кізочку Зою та цуценя Машу.

Галина Павлюченко з далекого Берліца в листі розповідала сестричкам і братикам про своє здоров'я і просила їх нічого не казати батькам:

«Любі мої, рідненькі! Мені вже краще і здоров'я таке, як сподівалася. Адже я вже така, як Маруся Сорокіна».

Не тільки батько і мати, а й сестрички та братики Галини дізналися, на кого схожою вона стала. А в селі Гринчівці всі знають Марусю Сорокіну, хвору на туберкульоз.

З цих і багатьох подібних їм листів виривався стогін, дзвін ланцюгів. Цей дзвін довго стояв у вухах всіх, кому довелось їх читати.

П ОЖОВКЛІ від часу сторінки фронтових блокнотів. Одні з них викликають почуття глибокого хвилювання, інші — наче провищують все ество електричним струмом.

Я гортою сторінки і відчуваю різкий і суворий вітер тих днів і ночей.

А. КРАСНІКОВ,

ПРОВАЛ РЕАКЦИОННОГО ПУТЧУ В ПОРТУГАЛІЇ

фашистської партії і активісти забороненої ультраправої організації «Португальський легіон».

Формально демонстрація скликала для виявлення підтримки глави держави генералові Ді Спінола, який не раз давав зрозуміти, що він тягнеться контролем над його діями з боку «Руху збройних сил» і уряду, підтримуваних комуністами, соціалістами і прогресивно настроєними військовими. Фактично ж зборище, яке готувалося, повинно було привести до скинення нинішнього

Залізничники і працівники інших видів транспорту перешкодили стигуванню в столицю основних сил путчистів. А жителі Лісабона за одну ніч вкрили все місто барикадами, показавши змовникам, що не залишаться байдужими перед лицем їх відкритого виступу. В обстановці, яка створилася, Ді Спінола публічно відмежувався від демонстрації. Одночасно основні сили армії підтвердили свою готовність виступити на захист демократії. Сутинка, яка готувалася, була відвернена, змова реакції провалилася.

Португальська реакція спробувала взяти реванш за поразку, якої їй було завдано в квітні ц. р. Як тепер стало відомо, крайньо праві елементи розраховували, зібравши в Лісабоні якнайбільше своїх прихильників, вчинити державний переворот, арештувати членів уряду.

ни сподівались, примкнула б найбільш консервативно настроєна частина генералітету, повинна була стати демонстрація так званої «мовчазної більшості». Завдяки до того дня, на який вона була намічена, реакція почала готуватися до виступу. В підготовку включилися колишні співробітники політичної поліції Піде, котрих

Сигналом для виступу

Розкажу про старшого товариша

НАС ОЩАСЛИВИЛА
КИРИЛІВНА

Працював формувальником на заводі Сльогосмашини імені Першого травня в місті Білій Церкві. Тут же, на Київщині, поступив у технікум на заочне відділення. Згодом одружився. Оскільки сім'я в батька була великою, одразу поставо питання про самостійне життя.

Якось я зустрівся із жителякою Кіровограда Оленою Кирилівною Шугаєвою. Розговорились. І вона розповіла мені про відому на всю країну «Червону зірку», про її багаточисельний колектив, про його здобутки.

Через місяць ми прибули до Кіровограда.

Оселені на квартирі Олени Кирилівни. Вона допомогла нам прописатися в місті, влаштуватися на роботу. Я пішов працювати за спеціальністю — формувальником у ливарний цех сірого чавуну заводу «Червона зірка», дружина — на швейну фабрику.

Колектив ливарників мені дуже сподобався. Працюю тут, в Кіровограді, я знайшов своє щастя. У нас з'явилась дочка — Світлана. Згодом я одержав кімнату в гуртожитку для сімейних. Тепер я вже майстер формувальної ділянки. Люблю свою професію. Вже десять років присвятив їй. Готуюсь до вступу кандидатом у члени ККРС.

Часто думаю: як важливо зустріти на своєму шляху чуйну людину. Таку, як Олена Кирилівна.

Тепер ми часто їздимо до Олени Кирилівни. Вона приймає нас як рідних. З нею

можна поговорити на різні теми, вона завжди дасть пораду, готова допомогти, піти назустріч.

І це не лише моя думка. Спитайте першого-лішого жителя Завадірки, де живе Олена Кирилівна, і вам скажуть:

— Красолонеска, 7.

І додадуть:

— Чудова людина.

Вона — член квартального комітету. Приходять до неї люди різного віку і різних професій, з різними запитаннями. І Олена Кирилівна кожного приймає, вислухає, допоможе. За це і люблять її, дякують.

Олена Кирилівна — комуніст. Працює завідувачкою миською бібліотекою № 11. Вчиться на четвертому курсі Київського державного інституту культури імені Корнійчука.

Сім'я КРИК.

м. Кіровоград.

Сторінка

для

дівчат

На ваше прохання

«Шановна редакціє! Ніколи не звертались до вас з проханнями. Завжди тільки бумажки приєднувались до прохань інших читачів.

Недавно по радіо ми почули пісню (на жаль, авторів її не знаємо). Виконувала її Галина Ненішева. Називається вона «Нет, мой милый, никуда я не уеду». Ця пісня про сільську дівчину, захопану в своє село, в безкрай поля, вірну своєму коханню. Дуже ображають такі рядки: «Понимаешь, я ни капли не тушуюсь, отдаю тебе любовь свою большую. И в прическу позабудку заплетую».

Взагалі, вся ця пісня така проста, правдива, ніжна, жрилива і така близька і зрозуміла сільським дівчатам. Слухачки її, хочеться все життя бути з тобою, щедра шиво, з тобою рідне село. Щоб було саме так, як співється в пісні: «Ну, а в город будем ездить каждый праздник».

Наступного року ми розпочаємося із рідною школою. Наші шляхи розійдуться. Частина однокурсників поїде вчитись, частина працюватиме на заводах. Але багато залишилось в селі. Бо тут, мабуть, завжди потрібні молоді робітничі руки. Саме про таких і складена пісня «Нет, мой милый...». Дуже просимо вас — надрукуйте її в газеті.

З повагою Люба Даченко і Ліда Крижанівська.

с. Володимирівка Новоархангельського району.

НЕТ, МОЙ МИЛЫЙ

Слова Е. Далматовского. Музыка М. Фрадкина.

Нет, мой милый, никуда я не уеду, А иначе мы друг друга обездолим. Понимаешь, никуда я не уеду. Лучшее было б о тебе не знать, не ведать. Чем расстаться, чем простаться с этим полем.

Нет, мой милый, я не вынесу разлуки, Ты мне и вешь, и пльвот в тумане строчки. Понимаешь, я не вынесу разлуки. Ты спаси меня, избавь меня от муки, Или сердце разорвется на кусочки.

Нет, мой милый, все у нас не так-то просто, Шум проспектов и меня зовет и дразнит. Понимаешь, все у нас не так-то просто. В свою горницу зову тебя не в гости, Ну, а в город будем ездить каждый праздник.

Нет, мой милый, я ни капли не тушуюсь, Не робею, мол, деревня я простая. Понимаешь, я ни капли не тушуюсь, Отдаю тебе любовь свою большую И в прическу позабудку заплетую.

ЗНАЙШЛИ СЛАВУ ДІВЧАТА

Доброю славою в Кіровограді користуються комсомольсько-молодіжні бригади відділів дитячого та чоловічого трикотажу центрального універмагу.

Успіх в роботі цих колективів в тому, що, змагаючись між собою, всі разом борються за виконання плану. А він, як часто трапляється в торгівлі, не завжди залежить від продавця. Якось у березні цього року зривався план товарообороту. Що тут робити? Варіанти не чекали, коли їм привезуть товар із бази, а шукати його самим. Відрядили комсомолку В. Фундову до Дніпропетровська на трикотажну фабрику, вона привезла звітти потрібний товар, який швидко реалізували і таким чином «врятували» план.

Дівчата цих відділів люблять свою роботу, люблять покунці. І буває так, що самі йдуть до нього.

Одного разу до них звернувся інвалід Вітчизняної війни, але нічого потрібного для себе не зміг підібрати. Шкода було дівчатам відпускати покунця з порожніми руками. Вони попросили його залишити свою адресу, і яким же було занування ветерана, коли через декілька днів дівчата принесли йому потрібний товар прямо додому.

Така повага до покунці, турбота про нього вигідно вирізняють ці колективи від інших.

У цих дівчат завжди перерахування плану, завжди широкий асортимент товарів. У них і записів подяк у «Книзі запитів і пропозицій» найбільше. А це — головне у їх, роботі.

Г. БОГУСЛАВСЬКИЙ, пенсіонер.

До дітей...

Часто можна почути: піонервожата — професія постійна чи тимчасова? Питання таке виникло не випадково. Адже більшість на цій посаді затримується не надовго. Але Маргарита Миколаївна Федорова — піонервожата Кіровоградської середньої школи № 11 — зовсім іншої думки.

Вже більше десяти років вона працює на цій посаді. Вже більше десяти років вона в оточенні дітей. А що може бути більш цікавим, живим, веселим, і якщо треба — повчальним?

Маргарита Миколаївна завжди сповнена надієваних ідей, дерзновенних планів, різних пошуків.

Любов до дітей у Маргарити Миколаївни взаємна. Їй важко побачити одиу. Назвіть в позаурочний час. Засипають діти питаннями, проханнями, різними розповідями. Їм приємно хоч побути в її товаристві.

Піонерська організація, якою керує Маргарита Миколаївна, — одна з кращих в місті. Вона — переможець багатьох конкурсів і оглядів.

На фото: М. М. ФЕДОРОВА в колі своїх вихованців.

ЩЕДРА ОСІНЬ.

Малюнок В. ОСТАПЕНКА.

ПОРАДИ МОЛОДИМ ГОСПОДАРКАМ

Консервовані кавуни

Декілька років тому наша співробітниця К. С. Клименко (зараз вона на заслуженому відпочинку) порадила мені розроблений нею рецепт консервування кавунів. Рецепт пройшов випробування. Готова продукція сподобалась. Тим більше, що консервування кавунів у скляному посуді звільняє господарок від заготівлі діжок, котрі, як відомо, необхідно зберігати в погрібах, коморах. Пропоную даний рецепт молодим господаркам.

І. ПІДГОТОВКА ДО КОНСЕРВУВАННЯ

Кавуни не повинні бути зеленими або перестиглими. Їх потрібно добре помити, порізати на скибки (кількість їх залежить від величини кавуна) Скибки кладуть щільно в емальований посуд, але не пресують. Проміжки між крупними дольками заповнюють дрібними шматочками і заливають все це розсолу так, щоб зверху кавуни були покриті ним на 1—2 сантиметри. Посуд з кавунами закривають кришкою.

II. ЯК ПРИГОТУВАТИ РОЗСІЛ

На один літр кип'яченої охолодженої води необхідно покласти 100 грамів цукру і 40 грамів солі. Цим розчином за-

лити кавуни і поставити, щоб перебродили. Це триває 4—6 днів (в залежності від температури повітря).

Після цього кавуни виймають з посуду, розрізають на кубики, які можна було б покласти у чисті стерилізовані банки. Розсіл цідять крізь сито, кип'ятять і кип'яченим заливають банки, наповнені кавунами. Банки ставлять у посуд з підігрітою водою і стерилізують (3-літрові) 20 хвилин з моменту закипання. Потім закривають кришками і ставлять на зберігання.

В. СМІРНОВ, старший інспектор управління державної інспекції по якості товарів і торгівлі.

ПЕРШИЙ КЛАС УЧИТЕЛЯ

Чимало випускників педагогічних інститутів скаржаться, що знання предметів їм дали і основи методики — дали, а ось вести позакласну виховну роботу навчили погано. Коли ж починаєш працювати, то, виявляється, що виховна робота взагалі і особливо керівництво класом, приносять стільки ж турбот, що й уроки. Більше того, про твою роботу часто судять не по уроках, а по зборах, які ти провів чи не провів, по художній самодіяльності, яку «виставив» той клас на загально-шкільному огляді, і по кількості металополю, зібраного класом. А ти нічого цього не вмів робити — ні збори проводити, ні з батьками розмовляти, ні надихати дітей на збір металополю і макулатури.

Легше тим, хто чимало працював у комсомолі інституту, хто був хорошим активістом, — той відносно легко справляється і з виховною роботою в школі. Комсомольська робота в педагогічному вузі — це, можна сказати, один з головних навчальних семінарів. Викладачем можна стати і в бібліотечних заняттях, учителем же, вихователем — тільки в громадській роботі. Робота вчителя — громадська робота.

Але тут мова піде про інше: про виховання на уроці, під час уроку, про виховання шкільною навчальною працею.

Простий приклад. З молодими силами вчитель-новачок взяв провести збір на тему «Слава праці». Вивчено вірші, підготовлено «конференцію», запрошено знатних робітників, і навіть сам заучив прийом подивитися на першу роботу погано вчителя... Все добре: славу труду проголосили у віршах і в прозі, вяснили ціну хвилини і нахвально поговорили про шаста праці. Але який зміст в цих словах, коли на зборі сидять і декламують вірші хлопчаків, котрі сьогодні зранку п'ять годин підряд тільки про те й думали, якби їх не викликали до дошки, щоб не було контрольної, ліби задати поменше, і котрі навіть попитати не мають про те, що ж таке їх шкільний, розумовий труд? Даремно їх агітувати: їх, перш за все, треба навчити вчитися, навчити працювати. І тоді відкриваються їх уми й серця для красивих слів про працю, тоді і буде зміст в зборі «Слава труду».

З перших днів учительської біографії будемо прагнути до важкого мистецтва виховувати людину не звичайному шкільному уроці!

Три види роботи одночасно виконує вчитель у класі. Він дає знання — передає інформацію. Він дає вміння — інструкції. І він розвиває і підтримує прагнення вчитися — «мотивує», як кажуть психологи. Інформація, інструкція, мотивація...

Два перших завдання зрозумілі, очевидні. Третє ж — мотивації, розвитку бажання вчитися, — інколи випадає з поля зору. І в підручниках, і в курсах педагогіки про неї пишуть і говорять значно менше. Традиційно нам здається, що бажання вчитися — цілком не-совісті і на відповідальності учнів. Рідко який учитель поскаржиться батькам: «Ваш син зовсім не здібний». Рідко який учитель хоч на мить задумався, перш, ніж повідомити матері: «Ваш син зовсім не хоче вчитися».

Здібності, вважається, вчитель повинен розвивати, хоча це вкрай важко.

Прагнення ж вчитися, вважають, повинно бути в дитини мало не від природи, хоча розвивати це прагнення також повинен учитель, і робити це значно легше, аніж розвивати здібності. Якщо вчитель погано пояснює урок, чи невміло навчає якихось важливих дій, інспектор зробить зауваження. Але якщо він не намагається розвинути бажання вчитися, цього, вважаю, можуть і не помітити.

Між тим, саме в «третьому завданні», в мистецтві мотивації, і закладені виховні можливості уроку.

Чому діти хочуть чи не хочуть вчитися? Інколи вважають, що це залежить від того, цікаво чи нецікаво викладає вчитель. Але це не завжди так. Як би цікаво не будував свій урок учитель, знайдуться в класі кілька осіб, які слухатимуть його байдуже. Ось вони і є абітурієнтами дитячих кімнат мислитель, вони потім потрапляють в сумнівній компанії, з ними потім буде загальна морока, через них стануть стрипти пера і ламати списки. Ніби й в інших немає в школі: вчитель учи «цікаво»!

А все справа в тому, що секрет захоплення залежить не від того, як цікаво розповідає вчитель, а від власних успіхів учня. Не будемо п'янитися блиском своїх успіхів перед дітьми. Нехай радіють нас тільки успіхи учнів, кожного з них!

Донецький учитель В. Ф. Шаталов, який добивався разючих результатів у навчанні школярів, розповідає, що, коли він викликав учня розв'язувати задачу, а той не справився, він не лишив його у спокої до кінця уроку, піде на все, щоб довести хлопчини, що невдача випадкова, що він здатен справитися, що він достатньо розумний. Ніхто не повинен іти зі школи з почуттям власної нетямущості і нездібності — ось вся «хитрість» виховання на уроках! Не сердитись на учнів, не докоряти їм, а, навпаки, в усіх випадках аселяти в них віру в себе, віру в те, що учень може справитися з важкою програмою — навіть коли успіхи його спочатку вельми і вельми скромні. Знаменитий парадокс Сухомилинського: «Щоб діти добре вчилися треба... щоб вони добре вчилися!». Іншого шляху немає.

Але, якщо всі діти справді почнуть серйозно вчитися, якщо вони будуть вірити в свої можливості успішно закінчити школу, якщо перестане їх мучити сум через те, що вони запустять уроки і безнадійно відстануть, вони прагнутьимуть в школу, будуть сповнені ентузіазму, у них з'являться гідні цілі.

Добре вчити — добиваються успіхів всі учні — це, по суті, і значить добре виконувати. І що з того, коли навіть найкращі попередники наші в педагогіці не зуміли дати хорошу середню освіту всім? Час був інший і соціальні умови були іншими.

Приймаючи свій перший в житті клас, будемо хоч трішечки дерзновенними — задамося мрією навчити всіх до одного так, щоб ні за кого з наших перших учнів не довелось червоніти і до кінця нашого життя.

Вони ж переживуть нас, наші учні, — ви задумувались над цим коли-небудь?

С. СОЛОВЕЧИК.
(Закінчення буде).

ЖОВТНЕВЕ СОНЦЕ.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

ШКОЛА СТЮАРДЕС

Щороку сотні дівчат подають заяви про прийом до «Школи стюардес міжнародних авіаліній», яка працює при Шереметьєвському авіазагоні.

Вимоги у нас досить суворі, — розповідає старший викладач школи Ніна Бочарова. — Приймаємо дівчат з середньою освітою і непоганим знанням іноземної мови у віці від 17 до 24 років. На співбесіді встановлюємо, наскільки вони знають міжнародне становище, літературу, мистецтво. Звертаємо велику увагу на дикцію і, звичайно, на зовнішній вигляд.

Вчитися в школі нелегко. За тиждень потрібно опанувати багато дисциплін: географію міжнародних повітряних ліній, міжнародне повітряне право, літакобудівництво, естетику та інші. Та найважливіше предмет, яким приділяється більше половини учебного часу — іноземна мова та організація обслуговування і харчування. Це і зрозуміло. Правильно і красиво обслужити пасажирів — головне, що повинна вміти господарка літака. А без знання мови працювати на міжнародних ліній неможливо.

Після теоретичного курсу кожній одержанні знань закріплюються на практиці під керівництвом досвідчених педагогів. Ці заняття проводяться на спеціальних тренажерах з метою максимального наближення умов навчання до реальної обстановки польоту.

Після закінчення курсу навчання влаштовуються госпспідати екзамени. Екзаменаторами стають стюардеси, які налітали не одну сотню годин, досвідчені п'яточики і викладачі. Тим, хто успішно закінчив школу, вручається атестат стюардеси — перекладача. Потім дівчата стажуються пілотажем на внутрішньосоюзних лініях, після чого розподіляються на міжнародні авіалінії.

Якщо вам коли-небудь доведеться летіти літаком Аерофлоту, то ви неодмінно зустрінете випускницю цієї школи. Вони чвідає в салоні і гостинно обслуговують.

— Шановні пасажири! Командир літака та екіпаж вітають вас на борту нашого літака...

Б. БАВАНОВ,
кор. АПН.

ФУТБОЛ ЗНОВУ ПОРАЗКА

Черговий матч розіграшу першості країни з футболу серед команд груп підготовки вищої, першої і другої ліг класу «А» та вихованців дитячих юнацьких спортивних шкіл відділів народної освіти юні представники кіровоградської «Зірки» провели у Дніпропетровську з місцевим «Дніпром».

Гра розпочалася обопільними атаками. В одній з атак господарям поля вдається забити гол у ворота гостей. Наприкінці першої половини кіровоградців Микола Журавльов зрівнює рахунок — 1:1. У другому таймі дніпропетровці використовують помилку захисників «Зірки» і збільшують результат. До кінця зустрічі наші земляки мали реальну можливість відновити рівновагу, але це їм не вдалося. Отже, третя поразка підраді. З восьми можливих очок кіровоградці мають лише два.

У п'ятому турі, який відбудеться у неділю, 13 жовтня, «Зірка» прийматиме сумський «Фрунзенець».

В. ШАБАЛІН.

НА ПОЧЕСНОМУ, ТРЕТЬОМУ

Три дні в спортивному залі ДСТ «Авангард» в місті Ровно проходила особлива першість центральної ради цього товариства з класичної боротьби. На борцівському килимі свою майстерність демонстрували близько 200 представників майже всіх областей республіки. Добре на цих змаганнях виступили борці спортивного клубу «Зірка», які представляли Кіровоградщину.

Третій призовий місце зайняли майстри спорту СРСР — Станіслав Редозубов у найлегшій вазі, Микола Болдар у другій середній ваговій категорії та першорядник Вячеслав Афанасьєв у щонайлегшій вазі. Вони нагороджені дипломами третього ступеню та бронзовими медалями президії центральної ради ДСТ «Авангард».

Чи повітря над Гімалаями чисте?

Забруднення оточуючого середовища — проблема, яка постає у великих містах, районах з розвинутою промисловістю. Але небезпека вже давно переїхала міські межі. Польсько-американська експедиція, яка працювала в Гімалаях, найвищих у світі горах, виявила сліди забруднення на поверхні льодовиків Шерку, який знаходиться за 80 кілометрів від столиці Непалу — Катманду. Цей льодовик знаходиться на висоті 4-х тисяч метрів над рівнем моря.

АПН.

П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — На приз «Золота шайба». (М). 10.00 — Програма «Молдавської студії» телебачення. (М). 10.35 — Урочисте засідання Центрального Комітету Комуністичної партії Молдавії і Верховної Ради Молдавської РСР, присвячене 50-річчю утворення Молдавської РСР і створення Комуністичної партії Молдавії. (Трансляція з Кишинєва). 21.00 — Програма «Час». «До 50-річчя утворення Молдавської РСР та Комуністичної партії Молдавії». По закінченні — концерт. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.50 — Новини. (К). 11.05 — «Палі-

ра». (Харків). 11.35 — «Шкільний екран». Російська література для учнів 10 класу. (К). 12.10 — Художній фільм «Будинок для Серафима». (К). 13.25 — Для дітей. «Іскорка». (Донецьк). 13.55 — Урочисте засідання Центрального Комітету Комуністичної партії Молдавії і Верховної Ради Молдавської РСР, присвячене 50-річчю утворення Молдавської РСР і створення Комуністичної партії Молдавії. (Трансляція з Кишинєва). 21.00 — Програма «Час». До 50-річчя утворення Молдавської РСР і Комуністичної партії Молдавії. (М). По закінченні — естрадний концерт і вечірні новини.

12 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передачі. (М). 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Музична програма. «Ранкова пошта». (М). 10.00 — Військовий парад і святкова демонстрація трудящих, присвячені 50-річчю утворення Молдавської РСР і створення Комуністичної Молдавії. Трансляція з Кишинєва.

11.50 — Концерт. (М). 12.00 — «Для вас, батьки». (М). 12.30 — «Здоров'я». (М). 13.00 — Кольорове телебачення. «По музеях і виставочних залах». (М). 13.30 — Кольорове телебачення. Прес-конференція міністра Морського Флоту СРСР Т. Б. Гужєва. (М). 14.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з хокею. «Спартак» (М) — ЦСКА (М). 16.15 — Концерт. (М). 16.30 — Науково-популярний фільм. (М). 17.30 — «Пісня-74». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.45 — «Очевидне і неможливе». (М). 19.45 — «Радяцький Союз оптимі зарубіжних гостей». (М). 19.55 — Кольорове телебачення. Телевізійний театр мініатюр «13 стільців». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. До Всесоюзного дня робітників сілського господарства. Святковий виступ в Останкіно. (М). 25.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 — Художній фільм «Чорний принц». (К). 11.40 — Для дітей. Вистава Севастопольського російського драматичного театру ім. Луначарського «За-

повідні слова». (Львів). 12.30 — Телевізійний народний університет. (Харків). 13.00 — Концерт Державної капели балетистів УРСР. (К). 13.50 — Фільм-балет «Танцює Ірина Косакова». (К). 14.35 — Кольорове телебачення. Для дітей «Сонечко». (К). 15.35 — «Народні таланти». Концерт. (Дніпропетровськ). 16.05 — Документальний фільм. (К). 16.50 — «Циркова програма». (К). 17.30 — «Екран передаючого досвіду». (Миколаїв). 18.00 — «Золотий жульєй». (Одеса). 18.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Для вас, ветерани». Концерт. (Донецьк). 20.43 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Люддя на своєму місці». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

13 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Будильник». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — Зустріч юнків телестудії «Орда» з Героєм Соціалістичної Праці Я. П. Осадчим. (М). 11.50 — «Поетія». М. Бажал. (М). 12.10 — «Музичний кіоск». (М). 12.40 — Кольорове телебачення. «Сільська голландка». (М). 13.40 — Художній фільм «Безприданниця». (М). 15.05 — «Молодія з тобою, політ». Сьогодні Всесоюзний День працівників сілського господарства. (Кіровоград). 15.50 —

«Пам'ять погнених діт». (Рига). 16.20 — Кольорове телебачення. Співає заслужений артист РРФСР А. Розум. (М). 17.00 — Міжнародна панорама. (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. «Клуб кіногороджів». (М). 19.15 — Кінокомедія «Сказання про землю Сибірську». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Про балет». Народна артистка СРСР М. Нілісецька в балеті Р. Шехтіна «Анна Кареніна». (М). 22.15 — Чемпіонат світу з власничою боротьби. (М). 22.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Люддя з іншої сторони». (К). 11.40 — «Орбіта дружби». (Львів). 12.10 — Для дітей. Ю. Еліссєєв. «Три бажання». (К). 13.10 — «Живи, Раско». (К). 13.40 — «Спасибі вам за врятування». Концерт. (Донецьк). 14.40 — Р. Гаджієв. «Не ховай по-смітку». Вистава Московського театру оперети. (Дніпропетровськ). 17.00 — «Творчі народні достатки». (К). 17.45 — Концерт для будівельників Дніпрогес-2. (Запоріжжя). 18.30 — Програма «Вісті». (К). 19.00 — Першості СРСР з футболу: «Динамо» (К) — «Дніпро». (К). 20.45 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Екран молодих». (К). 22.40 — Першості СРСР з футболу: «Зоря» — «Шахтар». (Другий тайм. Відеозапис. Паролідоград). 23.25 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.